

rettede 2 mindre Fængsler henholdsvis for Mænd og Kvinder. Ved en af Justitsministeriet med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg under 15. December 1927 indgaaet Overenskomst med Københavns Magistrat erhvervede Justitsministeriet fra den 1. April 1928 at regne Ejendomsretten over Arresthuset paa Nytorv, der er sammenbygget med Domhuset, som i Forvejen ejedes af Staten. Samtidig udlejede Justitsministeriet til Magistraten Arresthuset paa Nytorv for en aarlig Leje af 29 000 Kr., saaledes at Lejemaalet kan opsiges med 3 Aars Varsel til en 1. April, dog tidligst til den 1. April 1938. Til Gengæld lejede Justitsministeriet af Magistraten fra den 1. April 1928 til Brug for Statens Kvindefængsel en Fløj af Vestre Fængsel samt Køkken- og Vaskeriafdelinger m. v., saaledes at Lejesummen fastsættes til i alt 35 000 Kr. Ogsaa dette Lejemaal kan opsiges af hver af Parterne med 3 Aars Varsel til en 1. April, dog tidligst til den 1. April 1938.

Saafernt nærværende Lovforslag vedtages med Virkning fra den 1. April 1937, er det Justitsministeriets Hensigt ved Forhandling med Magistraten at bringe de paa-gældende gensidige Lejemaal til Ophør allerede fra det nævnte Tidspunkt at regne.

For saa vidt angaar de sønderjyske Landsdele bemærkes, at Staten i Forvejen ejer Arresthusene i Sønderborg, Aabenraa, Haderslev, Toflund og Rødding, jfr. de i Slutningen af Indledningen herom gjorte Bemærkninger.

Stk. 3 svarer til den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 114, Stk. 2. Da der i København er en Fængselsinspektør, har man dog ment fremtidig at kunne henlægge Bestyrelsen af Arresthusene fra Politidirektøren til denne.

ad Lov Nr. 93—1916, ny § 5.

Den foreslaaede Bestemmelse i Stk. 1, hvorefter de til Underhold og Forplejning af anholdte, Varetægtsfanger og Personer, der afsoner Tvangsbøder, medgaaende Udgifter afholdes af Statskassen, for saa vidt de ikke efter gældende Regler udredes af den paagældende, er en naturlig Følge af, at alle øvrige Udgifter til Strafferetsplejen og Straffuldbyrdelsen efter nærværende Forslag overtages af Staten.

Reglen i Stk. 2 er ligeledes en naturlig Følge af Princippet om Statens Overtagelse af alle Udgifter, der foranlediges ved de Sager og Retshandlinger, som Strafferetsplejen medfører; man har dog fundet det naturligt udtrykkelig at frem-

hæve, at de nævnte Udgifter fremtidig afholdes af Statskassen.

ad Lov Nr. 93—1916 § 7.

Udgiftslovens § 7, 1. Pkt., der ogsaa foreslaas ændret, lød i sin oprindelige Formulering saaledes: „De Udgifter, der omhandles i denne Lovs § 2, og de Udgifter, som medgaar til Straffangers Ophold i og Hjemsendelse fra Statens Straffeanstalter samt til Eksekution af Dødsdømte, kan ikke fordres godtgjort af domfældte og hans Bo“.

Ved Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 11, Stk. 4, suppleredes Paragraffen ved følgende nye Bestemmelse: „Den i § 7 i Lov Nr. 93 af 11. April 1916 om Udgifterne i Strafferetsplejen givne Regel vedrørende Udgifter til Straffangers Ophold i og Hjemsendelse fra Statens Straffeanstalter finder tilsvarende Anvendelse paa Udgifter til Fangers Ophold i og Hjemsendelse fra Ungdomsfængsel, Arbejdshus, Forvaringsanstalt (Straffelovens § 67) og den i Straffelovens § 17 omhandlede Anstalt eller Anstaltsafdeling“.

I samme Paragraf i Ikrafttrædelsesloven Stk. 3 bestemmes det, at Udgifterne ved den i Straffelovens § 45 omhandlede Forsikring, der for saa vidt angaar Statsanstalter paahviler Staten og i øvrigt vedkommende Kommune, ikke kan fordres godtgjort af domfældte eller hans Bo. Naar Staten i Medfør af nærværende Lov overtager det kommunale Fængselsvæsen, vil Forsikringspligten udelukkende komme til at paahvile Staten. Endelig skal i denne Forbindelse nævnes Stk. 1 i Ikrafttrædelseslovens § 11, hvorefter Udgifter ved de i Borgerlig Straffelovs §§ 70, 73, 75 og 164, Stk. 4, samt Ikrafttrædelseslovens § 12, Stk. 2, omhandlede Foranstaltninger henregnes til Sagsomkostninger, saaledes at de vil kunne fordres godtgjort af den domfældte.

Den nugældende Ordning er herefter denne, at Underhold og Forplejning af domfældte, der udstaar Fængsel eller Hæfte i Arresthus, afholdes af det offentlige (Kommunerne), for saa vidt de domfældte selv er ude af Stand til at udrede Udgiften, medens Underhold og Forplejning af Personer, der udstaar Fængsel i Statsanstalt, herunder Ungdomsfængsel og Psykopatfængsel (Straffelovens § 17), samt Personer, der hendsidder i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring (Straffelovens § 67), afholdes af Staten uden at kunne fordres godtgjort af domfældte. Da det imidlertid synes lidet rime-